Knelpunten en oplossingen Praktijkgroep Hoge Productie

Het project Koe & Wij heeft inmiddels twee weideseizoenen achter de rug. Hoe is het de deelnemers in de vier praktijkgroepen de afgelopen twee jaren vergaan? Hebben ze gezamenlijk oplossingen gevonden voor de benoemde knelpunten in hun praktijkgroep? Hebben ze die oplossingen ook al in de dagelijkse praktijk toegepast? Allemaal vragen waar we de komende weken per groep antwoord op geven. Deze week deel drie: de praktijkgroep Hoge Productie.

''De belangrijkste knelpunten zoals geconstateerd door de deelnemers aan de praktijkgroep Hoge Productie zijn: de melkproductie constant houden, de wisselende graskwaliteit en de onregelmatige grasopname door weersinvloeden.'' Aan het woord is Jakob Pustjens, de regisseur van de praktijkgroep Hoge Productie. ''Maar ook stabiele vet- en eiwithaltes in de melk hebben hoge prioriteit bij de deelnemers in mijn groep.'' Zo zegt hij. ''Met name het behoud van het eiwitgehalte in de zomermaanden was de afgelopen zomer een enorme uitdaging voor de melkveehouders in mijn groep. Dat is de meesten trouwens goed gelukt. Dat bleek vooral afhankelijk van de koppeling vers gras en bijvoeren in de stal. Bij de echt fanatieke melkveehouders werd die extra moeite en energie terugbetaald in de opbrengst van de melk.''

Constante melkproductie houden

''Bij het constant houden van de melkproductie, een van de belangrijkste knelpunten is de productie alleen niet bepalend, dit is ook het resultaat van een goed beweidingsysteem. Andere oplossingen zijn het laten leiden van de melkproductie door economische kengetallen. Dit betekent soms dat productiedaling geaccepteerd wordt, omdat de kosten te hoog zijn om op niveau te houden.

Stuur daarnaast bij waar nodig met de bijvoeding, maar wees niet te snel met extra krachtvoer. Vang hete periodes op door 's nachts te gaan weiden en overdag op te stallen. Volgens de deelnemers is het eenvoudiger om grip op de productie te houden in een droge, hete periode dan in natte periodes. Bij nat weer loopt de kwaliteit van het vers gras terug (laag ds % en lagere VEM per kg gras), waardoor ook de Vem-opname daalt.

Melken gaat met plezier als de productie goed is.

Een andere suggestie was om de mindere kwaliteit kuilen (lage VEM en suiker) samen met het voorjaarsweidegras op te voeren. En het najaarsgras in de wei vervolgens aan te vullen met de betere kwaliteit kuilen. Of zoals een van de deelnemers zei “de inkuilfouten opvangen door weidegang”. Ook werd gezegd dat je de kwaliteit van het gras op 1.000 VEM zou moeten proberen te houden. En een andere tip was om consequent te zijn met ophalen en wegbrengen van de koeien. Koeien kunnen ook verwend worden volgens de melkveehouders in mijn groep.’’

Over het knelpunt: wisselende graskwaliteit en daardoor wisselende productie en risico op voedingsstoornissen zegt Pustjens:’’Gebleken is dat je door de hoeveelheid (en eventueel de soort) ruwvoer bij te stellen je de energieopname gelijkmatig kunt houden. De melkveehouders hebben erg veel moeite in de voeding gestoken. Ze hebben ook het krachtvoerniveau en de samenstelling goed ingezet en elkaar van tips voorzien.
En zorg er bij droog weer voor dat je niet weidt in te kort gras. Dat kan door voldoende bij te voeren. Voer wel voldoende structuur bij om pensstoornis te voorkomen. En heel belangrijk, neem regelmatig een vers grasmonster. Zodat je weet wat de koeien eten.’’

Structuur bijvoeren zorgt voor goede vertering van het voer en voorkomt pensstoornis.

Weer
Een ander belangrijk knelpunt waar meer veehouders mee te maken hadden maar dat vooral in de Hoge productiegroep een knelpunt was: het onregelmatige grasaanbod door de wisselende groei als gevolg van het weer. Hoe gingen de melkveehouders met een hoge productie daarmee om?
’’Belangrijk is dat ze merkten dat je kunt sturen met de hoeveelheid bijvoeding. Ook eventueel tijdelijk stripgrazen of rantsoenbeweiden (op een deel van het perceel) om vertrappen van het gras te voorkomen en voldoende kwaliteit in de bek te hebben. Ook op de laatste dag in de wei moet de kwaliteit en het aanbod in het perceel nog voldoende zijn. Maar dat geldt ook voor het tijdig percelen overslaan bij het omweiden om te voorkomen dat koeien in te lang gras komen van mindere kwaliteit. En heel belangrijk bij nat weer:
meer bijvoeren of als het extreem nat is de koeien binnen houden en direct overschakelen op beste kuil, zodat het verschil met weidegras zo klein mogelijk is. Maar ook: sneller omweiden en grotere oppervlaktes beschikbaar te stellen, zodat de smakelijkheid zo weinig mogelijk terugvalt, dit laatste is vooral in het najaar het geval. Het zijn goede oplossingen voor dit knelpunt gebleken in de praktijk.’’

Vooruit kijken

‘’Wat mij opviel in de groep is dat ze vooruit kijken en anticiperen op de omstandigheden. Zo bleken ze bijvoorbeeld liever wat gras te laten staan om zodoende het beste gras te krijgen voor de bek van de koe. En ook de manier waarop ze de benoemde knelpunten aanpakten. Het fanatisme om de koeien zo optimaal mogelijk te laten presteren. Ze zaten elkaar echt op te jutten en met ideeën te bestoken om elkaars bedrijf te versterken bij het streven naar een gezonde koe die veel melk geeft.

En ondanks het beroerde weer en dan doel ik op de vele regen tijdens het afgelopen weideseizoen, waren ze slechts heel even gedemotiveerd. Maar nadat ze de koeien kort hadden opgestald en veel gras hadden gemaaid, was er in het najaar weer veel vers gras beschikbaar!
Het halen van een hoge melkproductie vergt veel inzet van de veehouders. Het vraagt zowel praktische als technische kennis zowel over de voeding als over de koe en weten wat er in de wei staat. Het gaat echt om de puntjes op de i. Het extra werk dat gepaard gaat met het realiseren van een hoge melkproductie doen de melkveehouders graag. Zo is mij de afgelopen maanden wel gebleken. Ze genieten er zelfs van als ze zien welk effect dit heeft. En daar sluit ik me van harte bij aan, gelet op de ervaringen in deze groep’’, zo besluit hij met een glimlach.